

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 89/08

16 decembrie 2008

Hotărârea Curții în cauza C-210/06

Cartesio Oktató és Szolgáltató bt.

UN STAT MEMBRU POATE INTERZICE UNEI SOCIETĂȚI CONSTITUITE ÎN TEMEIUL DREPTULUI SĂU SĂ ÎȘI TRANSFERE SEDIUL ÎN ALT STAT AL UNIUNII

În schimb, libertatea de stabilire permite unei societăți să se deplaseze către alt stat membru, transformându-se într-o formă de societate reglementată de dreptul acestui stat, fără ca dizolvarea și lichidarea acesteia să fie necesare în timpul transformării, dacă dreptul statului membru gazdă permite acest lucru.

Cartesio este o societate de drept maghiar cu sediul la Baja (Ungaria). Societatea își desfășoară activitatea în special în domeniul resurselor umane, al activității de secretariat, al traducerii, al învățământului și al formării.

La 11 noiembrie 2005, Cartesio a depus o cerere la Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Tribunalul Districtual Bács-Kiskun), în calitate de Cégbíróság (Tribunal pentru Societăți), pentru a i se aproba transferul sediului său la Gallarate (Italia) și pentru a se efectua, în consecință, modificarea mențiunii privind sediul său în registrul societăților.

Această cerere a fost respinsă pentru motivul că dreptul maghiar în vigoare nu permite ca o societate constituită în Ungaria să își transfere sediul în străinătate, continuând în același timp să fie supusă legii maghiare în calitate de lege personală. Potrivit Cégbíróság, un asemenea transfer ar necesita ca, în prealabil, societatea să înceteze să existe și să se constituie din nou în conformitate cu dreptul țării pe teritoriul căreia dorește să își stabilească noul sediu.

Cartesio a declarat apel împotriva acestei decizii la Szegedi Ítéltábla (Curtea de apel regională din Szeged), care întreabă Curtea de Justiție dacă dispozițiile legii maghiare, care interzic unei societăți maghiare să își transfere sediul într-un alt stat membru, păstrându-și în același timp calitatea de societate de drept maghiar, sunt compatibile cu dreptul comunitar.

Curtea arată că, în lipsa unei reglementări comunitare uniforme, un stat membru dispune de posibilitatea de a defini atât **legătura specifică** solicitată unei societăți pentru ca aceasta să poată fi considerată constituită potrivit dreptului său național și susceptibilă, din acest motiv, să beneficieze de dreptul de stabilire, cât și legătura solicitată pentru menținerea ulterioară a acestei calități.

Aceasta cuprinde posibilitatea ca statul membru să nu permită unei societăți reglementate de dreptul său național să își păstreze această calitate, în cazul în care intenționează să se reorganizeze în alt stat membru prin deplasarea sediului său pe teritoriul acestui din urmă stat, rupând astfel legătura specifică prevăzută de dreptul național al statului membru în care a fost constituită.

În consecință, Curtea statuează că, în stadiul actual al dreptului comunitar, **libertatea de stabilire nu se opune ca un stat membru să poată interzice unei societăți constituite în temeiul dreptului său să își transfere sediul în alt stat membru, păstrându-și în același timp calitatea de societate supusă dreptului național al statului membru în conformitate cu a cărui legislație a fost constituită.**

Cu toate acestea, un asemenea caz de transfer al sediului este diferit de acela privind deplasarea unei societăți aparținând unui stat membru către un alt stat membru **cu modificarea legislației naționale aplicabile**, societatea transformându-se într-o formă de societate reglementată de dreptul național al statului membru în care se deplasează. Într-adevăr, **libertatea de stabilire permite unei societăți să se transforme în acest mod, fără ca dizolvarea și lichidarea acesteia să fie necesare în primul stat membru, în măsura în care dreptul statului membru gazdă permite o asemenea transformare**, cu excepția cazului în care o restricție privind această libertate se justifică printr-un motiv imperativ de interes general.

Pronunțându-se asupra unor întrebări legate de **procedura preliminară**, Curtea arată că decizia unei instanțe naționale care sesizează Curtea cu titlu preliminar poate fi supusă în statele membre căilor de atac obișnuite prevăzute de dreptul național. În speță, normele de drept național privind dreptul de apel împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară sunt caracterizate prin faptul că întreaga acțiune principală rămâne pendinte la instanța de trimitere, numai decizia de trimitere făcând obiectul unui apel limitat. În prezența unor astfel de norme de drept național, **instanța de trimitere are obligația să ia în considerare efectele** unei hotărâri pronunțate în cadrul unui apel împotriva deciziei de trimitere.

Rezultă că, în interesul clarității și al securității juridice, Curtea trebuie să rămână fidelă deciziei prin care s-a dispus trimiterea preliminară, atâta vreme cât nu a fost revocată sau modificată de instanța care a pronunțat-o, numai această din urmă instanță putând să decidă o asemenea revocare sau o asemenea modificare.

În consecință, **competența oricărei instanțe naționale de a sesiza Curtea cu titlu preliminar nu poate fi compromisă** prin aplicarea unor norme de drept național privind dreptul de apel împotriva unei decizii prin care s-a dispus efectuarea unei trimiteri preliminare, care permit instanței sesizate în apel să **oblige instanțele inferioare să revoce o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare** și să continue procedura de drept intern suspendată.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: ES CS DE EN FR IT HU NL PL PT RO SK

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-210/06>

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

*Pentru informații suplimentare, vă rugăm să îl contactați pe Claudiu Ecedi-Stoisavlevici
Tel. (00352) 4303 3720 Fax (00352) 4303 4719*

*Imagini de la ședință vor fi disponibile pe EbS „Europe by Satellite”,
serviciu pus la dispoziție de Comisia Europeană, Direcția Generală Presă și Comunicare,
L-2920 Luxemburg, Tel. (00352) 4301 35177 Fax (00352) 4301 35249
sau B-1049 Bruxelles, Tel. (0032) 2 2964106 Fax (0032) 2 2965956*